

Čís. 2443.

S hlediska Šu 128 tr. zák. stačí tělesné zneužití, v němž pachatel nachází smyslný požitek a jež se stalo proto, by pachatel podráždil svou pohlavní smyslnost; této okolnosti si musí býti pachatel vědom.

Otázka subjektivní viny jest rázu skutkového (§§y 258, 288 čís. 3 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 20. července 1926, Zm I 420/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmáteční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Chebu ze dne 15. června 1926, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem zprznění ve smyslu Šu 128 tr. zák. a přestupkem proti veřejné mravopočestnosti ve smyslu Šu 516 tr. zák., zrušil napadený rozsudek ve výroku o vině pro zločin podle Šu 128 tr. zák., jako zmátečný a věc vrátil nalézacímu soudu, by znova o ní v rozsahu zrušení jednal a rozhodl, přihlížeje k nezrušenému výroku, jímž obžalovaný uznán byl vinným přestupkem podle Šu 516 tr. zák. mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost uplatňuje, byť i ne výslovně číselně, přece zřejmým poukazem důvod zmátečnosti podle čís. 5 Šu 281 tr. ř., ježto nalézací soud, nevyloučiv zlého úmyslu u obžalovaného podle Šu 1 tr. zák., nezabýval se otázkou subjektivního zavinění v příčině zločinu zprznění. Stížnosti dlužno přisvědčiti. Ke skutkové podstatě zločinu podle Šu 128 tr. zák. vyhledává se po subjektivní stránce, by pachatel »pro ukojení svých chlípných chťičů« zneužil tělesně (hochá) nebo děvčete pod 14 let, jiným způsobem než tím, jenž naznačen je v Šu 127 tr. zák. Stačí tělesné zneužití, v němž pachatel nachází smyslný požitek a jež stalo se proto, by pachatel podráždil svou pohlavní smyslnost, při čemž samozřejmě musí si toho též býti vědom. V té příčině však nalézací soud tohoto vědomí vůbec nezjišťuje a po zákonu neodůvodňuje, jakkoli jde o pachatele teprve 14letého, při němž pochybnosti v onom směru nelze beze všeho předem vyloučiti. Ježto bez prokázaného a zjištěného úmyslu obžalovaného v onom směru nelze mluvit o skutkové podstatě zločinu podle Šu 128 tr. zák. po stránce subjektivní, jeví se potřeba, by otázka subjektivního zavinění byla znova zkoumána. Otázka subjektivní viny jest však rázu skutkového, poněvadž o ní dlužno rozhodnouti na základě hodnocení celkového průvodního materiálu, kterážto činnost spadá podle zákona (§§y 258, 288 čís. 3 tr. ř.) do oboru působnosti soudu nalézacího. Soudu nalézacímu bude proto zkoumati, zda si byl obžalovaný i s ohledem na svůj dřívější pohlavní život vědom významu a dosahu svého jednání a zda přes to předsevzal trestný čin v onom úmyslu. Ježto nelze se vzhledem k předpisu Šu 288 čís. 3 tr. ř. obejít bez nového hlavního přelíčení v prvé stolici, bylo — aniž třeba obírat se dále uplatňovanými důvody zmátečnosti — po rozumu Šu 5. zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. z roku 1878 za souhlasu generální prokuratury zmáteční stížnosti ihned v neveřejném zasedání vyhověti, napadený rozsudek ohledné

zločinu podle §u 128 tr. zák., dále ve výroku o trestu a v dalších s tím souvisejících výrocích zrušiti jako zmatečný a věc vrátiti soudu prvé stolice, by o ní v rozsahu zrušení, přihlížeje k nezrušenému výroku ohledně přestupku podle §u 516 tr. zák., znovu jednal a rozhodl.

Čís. 2444.

Trestání válečné lichvy (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.).

Prodej zařízení bytu.

Subjektivní skutková podstata předražování (§ 7 zákona) předpokládá v ě d o m é využívání mimořádných poválečných poměrů.

(Rozh. ze dne 29. července 1926, Zm I 377/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku zemského trestního jakožto nalézacího soudu v Praze ze dne 18. května 1926, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem předražování podle § 7 čís. 3 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil zemskému trestnímu soudu v Praze k opětovnému projednání a rozhodnutí.

D ů v o d y:

Stěžejním předpokladem předražování podle §u 7 lichevního zákona jest, že požadování ceny zřejmě přemrštěné stalo se využívajíc vědomě mimořádných poměrů válkou vyvolaných. Zejména nyní, po uplynutí tak drahné doby od ukončení války, kde hospodářská funkce volné soutěže vešla zase již ve velkém rozsahu v platnost, jeví se důkladné zkoumání a zjištění tohoto předpokladu pro odsouzení nezbytným. Napadený rozsudek tomuto požadavku nevyhovuje. Důvody opomíjejí zcela označiti, v čem soud takovéto vědomé využívání mimořádných poválečných poměrů vidí opodstatněným. Měl-li by snad toto zjištění opodstatňovati poukaz důvodů na okolnost, že k ukojení jeho zvláštní chamtivosti posloužití měla obžalovanému b y t o v á n o u z e stále trvající, nutno vyloučiti, že v souzeném případě požadování ceny zřejmě přemrštěné týkalo se v ý l u č n ě zařízení bytu, že šlo j e d i n ě o prodej nábytku, a že rozsudek vylučuje výslovně, že by byl obžalovaný při tom požadoval odstupné za byt. Za těchto okolností není jasná příčinná spojitost mezi bytovou nouzí a předražením nábytku. Proto jeví se napadený rozsudek odsuzující obžalovaného pro přečin podle §u 7. čís. 3 lich. zák. právně pochybeným (§ 281 čís. 9 a) tr. ř.), neb alespoň ve výroku o rozhodující skutečnosti nejasným (§ 281 čís. 5 tr. ř.). Bylo tudíž za souhlasu generální prokuratury a ostatních předpokladů §u 5 nov. k trestnímu řádu ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. z roku 1878 zmateční stížnosti obžalovaného vyhověti a napadený rozsudek zrušiti již v sedění neveřejném a vrátiti věc do první stolice k opětovnému projednání a rozhodnutí.